

LANDELIJK SOCIAAL PROJECT 2022 – ALOHA

Vijf dagen geleden ben ik vanuit Nederland naar Brazilië gevlogen om hier een maand lang bij Aloha tussen de armsten te wonen. Een harde realiteit, waarbij het enorm veel pijn doet om te horen dat Sara en André, ondanks de jaren van educatie van Aloha, toch hebben gekozen voor de verschrikkelijke wereld van drugs en prostitutie. Samen huilen we erom en delen we onze pijn. En dan staan er ineens weer lachende gezichten voor de deur, want om 07:00 uur beginnen de Engelse lessen! Samen met twintig jongeren uit de wijk zingen we Beatles liedjes met eenvoudige teksten zoals 'You say yes, I say no' en de energie die uit de muziek vrijkomt is geweldig.

Terwijl ik door de wijk loop en praat met de kinderen en hun ouders valt het me op hoeveel Aloha betekent voor deze plek. We helpen niet alleen de jongeren van het project, maar ook hun gezinnen en families. Lalá, de moeder van Cleilson, legt me uit dat haar leven flink veranderd is. Jarenlang werd ze geslagen door mannen van wie ze afhankelijk was maar omdat ze nu via Aloha eten krijgt is ze minder afhankelijk en vanuit die onafhankelijkheid heeft ze de man ontmoet die ze voorstelt als 'love of my life'!

Eén van de dingen waar we mee worstelen is hoe we ons geld het beste uit kunnen geven. We leren jongeren liever vissen dan dat we ze elke dag een visje geven, maar tegelijkertijd zien we hoe goed het is om de gezinnen een basis te geven via de voedselpakketten. Onze oplossing is dat we de helft van ons geld aan eten en lonen uitgeven en de andere helft

aan educatie. Het geld dat we via het Sociaal Project binnen krijgen gaan we, zoals jullie misschien al weten, uitgeven aan computers, bureaus en stoelen. Dank jullie wel omdat jullie hiermee jongeren helpen die het écht nodig hebben om te leren 'vissen'!

Na de Engelse lessen en het zingen hebben we met de kinderen van het project heerlijk in de oceaan gesurft. De kinderen kunnen hun vele zorgen even vergeten en echt kind zijn. Na het surfen delen we het eten uit dat ze thuis met hun gezinnetjes opeten. Terwijl ik ze weg zie lopen voel ik weer de dubbele emotie van de mooie en de moeilijke kanten van Aloha. Het wordt donker in de wijk en ik moet denken aan de troostende woorden van Franciscus: "Alle duisternis van de wereld kan het licht van een enkele kaars niet doven".

Paz e Bem, Vrede en Alle Goeds,

Marco Kuis

Valber van Aloha met Lalá tijdens het uitdelen van de voedselpakketten